

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/227/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111207115
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1111207115.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a členov senátu JUDr. Branislava Krála a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobcov: 1/ L. U., V. W. G. XX/XX, XXXX S., E., 2/ C. U., V. I. X-X/X/X, XXXX S., E., s adresou na doručovanie M. XXX/XX-XX, Š., proti žalovanému: Rozhlas a televízia Slovenska, so sídlom Mýtna 1, Bratislava, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou RELEVANS spol. s r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží č. 8A, Bratislava, v konaní o ochranu osobnosti a o odvysielaní opravy v zmysle zákona č. 308/2000 Z.z., na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 21. marca 2019, č.k. 4C/34/2011-417, taktó

rozhodol:

- I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému sa proti žalobcom 1/ a 2/ **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcov v celom rozsahu. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení uviedol, že žalobca 1/ sa žalobou doručou Okresnému súdu Bratislava I dňa 4.3.2011 domáhal uverejnenia opravy podľa § 21 ods. 10 zákona č. 308/2000 Z.z. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný dňa XX.X.XXXX D. XX.XX hod. na vysielacej stanici F. X v relácii E. uverejnil reportáž s názvom „O. Y.“, v ktorej boli uverejnené nepravdivé, resp. pravdu skresľujúce údaje o osobe žalobcu. Žalobca 1/ sa dňa 4.2.2011 domáhal odvysielania opravy, ktorej žiadosti žalovaný nevyhovel. Uznesením Okresného súdu Bratislava I z 18.9.2013 vstúpila do konania ďalšia účastníčka C. U. ako žalobkyňa 2/. Podaním z 7.1.2014 žalobcovia zmenili žalobu - rozšírili o nárok na ochranu osobnosti. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 4C 34/2011-86 z 11.2.2014 vyzval žalobcov na odstránenie väd podania tak, aby presne vymedzili zmenený petit žaloby. Podaním z 25.2.2014 žalobcovia špecifikovali petit žaloby tak, že sa v rámci ochrany osobnosti proti žalovanému domáhali morálnej satisfakcie vo forme ospravedlnenia sa a uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 150.000,- eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch a zároveň uviedli: „V právnej veci navrhovateľov: 1. L. U., X. C. U., proti odporcovi: Rozhlas a televízia Slovenska, o uverejnenie opravy, v zmysle uznesenia súdu č.k. 4C 34/2011-86 z 11.2.2014 upresňujeme petit a znenie ospravedlnenia a navrhujeme, aby súd po vykonanom dokazovaní vydal nasledujúci rozsudok ...“. Prvoinštančný súd uznesením č.k. 4C 34/2011-89 z 12.3.2014 pripustil zmenu návrhu v nasledovnom znení: „Žalovaný je povinný ospravedlniť sa žalobcom v 1. a 2. rade za odvysielanú reportáž dňa XX.X.XXXX pod názvom O. Y. v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku v spravodajstve „Správy RTVS“ o 16.00 hod a 19.00 hod týmto ospravedlnením: Vedenie rozhlasu a televízie Slovenska sa týmto verejne ospravedľuje pánovi L. U. a jeho manželke C. U. za odvysielanie televíznej reportáže dňa XX.X.XXXX

pod názvom „O. Y.“ v publicistickej relácii „E.“. Je nám ľúto, že sme touto reportážou zasiahli do ich občianskych a ústavných práv a nechali sa zneužiť na ovplyvnenie verejnej mienky v kampani o zbavenie ich zákonnou kúpou nadobudnutých nehnuteľností a ich vlastníckych práv. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v 1. rade náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 150.000,- eur a náhradu trov konania do 3 dní od právoplatnosti rozsudku“. Okresný súd Bratislava I uznesením č.k. 4C 34/2011-208 na pojednávaní konanom dňa 1.10.2015 pripustil zmenu návrhu v nasledovnom znení: „Žalovaná je povinná ospravedlniť sa žalobcom v 1/a 2/ za nasledujúce výroky:

- Š. X., nájomník: „Ideme na ulicu bezdomovec, aj ja som bezdomovec, on, on, ten kto toto odkúpil tieto byty, tak ma dal na ulicu, už dávno.

- W. M., nájomníčka: „Teraz naposledy chcel už 700,- eur mesačne, plus, aby ste si platili ešte réžiu, takže to bolo akože podnájom by som povedala, takým spôsobom, čo rodičia nemajú spolu ani toľko.

- Reportérka G. G., komentár: „Rodiny M. R. X. sa súdia o domy, v ktorých žijú už viac ako 50 rokov. Ako bývalí zamestnanci P. P. X. Š. si chceli domy odkúpiť. O odkúpenie síce požiadali, no podnik im nevyhovelo. Zobral si totiž úver a ich strechu nad hlavou založil banke.

- Reportérka G. G., komentár: „Ponuku od banky využil len jeden z vtedajších obyvateľov. Ostatných päť bytov v troch dvojdomoch kúpil práve L. U.. Aj prokuratúra si myslí, že s úverom, záložnými zmluvami a následným predajom týchto domov nebolo všetko v poriadku.

- U. U., hovorca Krajskej prokuratúry v Trnave: „Subjekt, ktorý prevádzal dané nehnuteľnosti, na toto oprávnenie nemal. Podaným dovolaním sme v podstate chceli vlastne dosiahnuť stav, aby došlo k náprave toho, podľa nás nezákonného právneho stavu.

- Reportérka G. G., komentár: „Obyvatelia týchto domov, bývalého žrebčína P. P. X. Š. si od žaloby prokuratúry sľubovali veľa. Súd totiž pred tromi rokmi vyhlásil, že rovnaká úverová a záložná zmluva z deväťdesiateho tretieho na susedné štvorbytovky nie je platná. Dôvodom bolo obchádzanie zákona č. 182/1993 Z.z., ktorý mal umožniť nájomníkom odkúpiť si byty. To, čo platilo na štvorbytovky však zrejme neplatí na rodinné domy“,

odvysielané v reportáži dňa XX.X.XXXX v publicistickej relácii „E.“, nakoľko tieto boli nepravdivé a spôsobilé neoprávnene zasiahnuť do práva žalobcov 1/ a 2/ na ochranu osobnosti, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku v spravodajstve „Správy RTVS“ o 16.00 hod a 19.00 hod. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1/ náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 150.000,- eur a náhradu trov konania do 3 dní od právoplatnosti rozsudku“.

2. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 C.s.p.), súd prvej inštancie skonštatoval, že rozsudkom č.k. 4C 34/2011-333 zo dňa 21.12.2015 (v poradí prvým) zamietol žalobu a žalobcov zaviazal na náhradu trov konania žalovaného. Na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ odvolací súd uznesením sp. zn. 6Co 152/2016 z 31.5.2016 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

3. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že z podania žalobcov zo 7.1.2014 v spojení s ich podaním z 25.2.2014 vyplýva, že ich úmyslom nebolo zmeniť pôvodnú žalobu tak, že predmetom konania bude namiesto uloženia povinnosti odvysielat opravu v zmysle § 21 ods. 10 zákona č. 308/2000 Z.z. ochrana osobnosti v zmysle § 11 a nasl. Obč. zák., ale podaním zo dňa 7.1.2014 žalobcovia zmenili žalobu tak, že ju rozšírili o ďalší nárok, a to o nárok na ochranu osobnosti. Ustálil, že predmetom konania boli dva nároky žalobcov, a to nárok na uverejnenie opravy v zmysle § 21 ods. 10 zákona č. 308/2000 Z.z. a nárok na ochranu osobnosti v zmysle § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Prvoinštančný súd však napadnutým rozsudkom rozhodol iba o jednom z týchto nárokov, a to o nároku na ochranu osobnosti. Odvolací súd preto v ďalšom konaní uložil súdu prvej inštancie, aby rozhodol o oboch nárokoch uplatnených žalobcami, vrátane trov prvoinštančného i odvolacieho konania. Dodal, že pokiaľ ide o nárok na ochranu osobnosti, o ktorom súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom, odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že nedošlo k oprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcov.

4. Súd prvej inštancie po vrátení veci Krajským súdom v Bratislave na ďalšie konanie, vec opätovne prejednal a viazaný právnym názorom odvolacieho súdu rozhodol v poradí druhým napadnutým rozsudkom č. k. 4C/34/2011-417 zo dňa 21.3.2019.

5. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že k zásahu do osobnostných práv do žalobcov nedošlo. V súvislosti s nárokom žalobcov na uverejnenie opravy v zmysle § 21 ods. 10 zákona č. 308/2000 Z.z súd prvej inštancie primárne skúmal splnenie hmotnoprávných podmienok pre uplatnenie práva na odvysielanie opravy vo väzbe na náležitosti žiadosti žalobcu o odvysielanie opravy adresovanej žalovanému. Uviedol, že samotná žiadosť o odvysielanie opravy je jednostranným právnym úkonom žiadateľa adresovaným vysielateľovi, ktorým žiada bezplatné odvysielanie opravy nepravdivých alebo pravdu skresľujúcich údajov, pričom text požadovanej opravy

navrhuje sám žiadateľ návrhom znenia opravy. Zo žiadosti o uverejnenie opravy z 4.2.2011 adresovanej žalovanému mal prvoinštančný súd preukázané, že hoci žiadali žalovaného o odovysielanie opravy v zákonom stanovenej lehote, v žiadosti absentoval návrh znenia opravy, t.j. akým spôsobom mala byť oprava zo strany žalovaného vykonaná. S poukazom na § 21 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. zdôraznil, že predmetom práva na opravu je údaj nepravdivý alebo pravdu skresľujúci, a to bez ohľadu na to, či sa tento dotýka cti konkrétnej fyzickej osoby alebo dobrého mena určitej právnickej osoby. Údaj predstavuje konkrétnu informáciu (faktický údaj) vzťahujúcu sa k určitej konkrétnej fyzickej alebo právnickej osobe. Nepravdivým je potom údaj, ktorý nezodpovedá objektívnej pravde; údaj pravdu skresľujúci sám o sebe síce nie je nepravdivý, ale je podaný takou formou a v takých súvislostiach, že môže viesť ku skresleniu informácie podávanej verejnosti. Podľa uvedeného ustanovenia zákona tak nemožno žiadať opravu nepravdivosti kritických výrokov v podobe hodnotiacich úsudkov, ktorých pravdivosť (ako subjektívneho názoru) nepodlieha dokazovaniu; v rámci ochrany pred neoprávnenou kritikou možno posúdiť len nepravdivosť, resp. skresľovanie údajov, ktoré boli podkladom pre vyslovenie kritického názoru. Ďalej uviedol, že inštitút opravy neslúži na prezentovanie názorov založených na subjektívnom posúdení dotknutej osoby, na komentovanie a hodnotenie vzniknutej situácie z pohľadu dotknutej osoby a ani na poskytnutie morálnej satisfakcie, napr. vo forme ospravedlnenia; znenie opravy musí byť objektívne, založené na preukázateľných faktoch a nie na subjektívnom pohľade dotknutej osoby vychádzajúcom z jej osobnej zaujatosti, a rovnako musí byť nestranné, aby sa ňou nezasiahlo do práv a právom chránených záujmov iných osôb vecou dotknutých. Účelom opravy je totiž nahradiť nepravdivé údaje pravdivými údajmi, resp. údaje pravdu skresľujúce údajmi úplnými, ktoré pravde zodpovedajú a zabezpečiť tak rýchlu a účinnú ochranu vo vzťahu k dotknutej osobe, a vo vzťahu k verejnosti, právo na pravdivé informácie.

6. Súd prvej inštancie žiadosť žalobcov o odovysielanie opravy, ktorá predchádzala podanej žalobe, považoval za neúplnú a nespĺňajúcu všetky hmotnoprávne podmienky stanovené zákonom vzhľadom na absenciu návrhu uverejnenia opravy. Z uvedeného dôvodu jeho žiadosť o odovysielanie opravy nespĺňala všetky zákonom predpísané obsahové (vecné) náležitosti podľa § 21 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. a žalovanému nevznikla zákonná povinnosť podľa § 21 ods.1 zákona č. 308/2000 Z.z. odovyselať žalobcami uplatňované znenie opravy.

7. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a plne procesne úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania.

8. Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie žalobcovia 1/ a 2/ a navrhli odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zmenil a ich žalobe vyhovel v celom rozsahu. Dôvodili, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné a arbitrálne, nakoľko súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav veci, nevykonal navrhnuté dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností a nevysporiadal sa s predloženými dôkazmi a tvrdeniami žalobcu 1/ a zároveň rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobcovia boli toho názoru, že uznesenie odvolacieho súdu sp. zn. 6Co 152/2016 z 31.5.2016 trpí vadou podľa § 365 ods. 1 C.s.p. a postupom prvoinštančného a odvolacieho súdu sa im odňala možnosť konať pred súdom. Zastali názor, že pokiaľ prvoinštančný súd podaním z 15.4.2015 vyzval žalobcov na špecifikáciu žaloby konkrétnymi výrokmami, ktorými malo byť zasiahnuté do ich osobnostných práv, táto výzva im nebola doručená. Ďalej žalobcovia namietali, že v konaní existujú dva samostatné návrhy, o ktorých nebolo rozhodnuté. Prvoinštančný súd mal pochybiť aj v tom, že uznesením zamietol návrh zástupcu žalobcu 2/ na doplnenie dokazovania napriek tomu, že žalobca 2/ nesúhlasil s vyjadrením právneho zástupcu žalobcu 1/ zo dňa 29.6.2015 a ani k nemu nepristúpil. Dodali, že súd prvej inštancie uznesením na pojednávaní konanom dňa 1.10.2015 pripustil zmenu petitu podľa návrhu právneho zástupcu žalobcu 1/, avšak bez vysloveného súhlasu a pristúpenia zástupcu žalobcu 2/ na zmenu petitu. Majú za to, že konanie trpí procesnými vadami, ktoré majú za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a tiež že im bola odňatá možnosť konať pred súdom.

9. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny a navrhol ho potvrdiť. Zdôraznil, že odvolací súd vo svojom zrušovacom rozhodnutí konštatoval správnosť záverov súdu prvej inštancie, že nedošlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcov. K námietke žalobcov, že súd prvej inštancie neumožnil zástupcovi žalobcu 2/ predniesť návrhy na doplnenie dokazovania uviedol, že podanie doručené súdu dňa 29.6.2015 podpísal žalobca 1/ ako zástupca žalobcu 2/. Má za to, že žiaden osobitný súhlas alebo pristúpenie žalobcu 2/ preto nebol potrebný. Poznamenal zároveň, že z obsahu spisu nevyplýva, že by sa žalobca 2/ kedykoľvek počas konania, či už písomne alebo ústne vyjadril, že nesúhlasí s návrhom na dokazovanie obsiahnutým v podaní žalobcu 1/ z 29.6.2015. Dodal, že žalobca 2/ bol zastúpený žalobcom 1/, osobne sa konania pred súdom nezúčastnil. Vzhľadom na uvedené považoval odvolacie argumenty žalobcov 1/ a 2/ za neopodstatnené.

10. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalobcov bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

11. V preskúmvanej veci rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 C.s.p., pretože súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania a stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijatý záver o nedôvodnosti žaloby žalobcov dostatočne a zrozumiteľne vysvetlil a odôvodnenie napadnutého rozsudku dalo odpoveď na skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom konania, keď v dostatočnom rozsahu zodpovedalo, prečo nebolo žalobe vyhovené. S poukazom na konštantnú judikatúru Ústavného súdu SR, ako aj Najvyššieho súdu SR odvolací súd uvádza, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odvolací súd sa preto zaoberal len tými odvolacími námietkami a argumentmi žalobcov, ktoré boli pre rozhodnutie o odvolaní odvolacím súdom relevantné.

12. V prejednávanej veci si žalobcovia uplatňovali podľa § 21 a nasl. zák. č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii, nárok opravu nepravdivých a pravdu skresľujúcich údajov, uvedených v relácii E. pod názvom príspevku „O. Y.“ dňa XX.X.XXXX D. XX.XX hod. na vysielacej stanici STV 1, keď žalovaný ako vysielateľ nevyhovel ich žiadosti o opravu v zákonom stanovenej lehote.

13. Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., ak bol vo vysielaní odvysielaný nepravdivý alebo pravdu skresľujúci údaj o právnickej osobe alebo o fyzickej osobe, ktorú možno na základe tohto údaja presne určiť, táto právnická osoba alebo fyzická osoba má bez ohľadu na svoju štátnu príslušnosť, miesto trvalého pobytu alebo dlhodobého pobytu právo požadovať odvysielanie opravy bezplatne. Vysielateľ je povinný na žiadosť tejto osoby opravu uverejniť.

Podľa § 21 ods. 3, ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z., žiadosť o odvysielanie opravy musí mať písomnú formu a musí sa doručiť vysielateľovi najneskôr do 30 dní odo dňa odvysielania napadnutých údajov, inak právo na odvysielanie opravy zaniká. Zo žiadosti o odvysielanie opravy musí byť zrejmé, v čom spočíva nepravdivosť údajov, prípadne skreslenie pravdy; súčasťou žiadosti je návrh znenia opravy.

Podľa § 21 ods. 7 zákona č. 308/2000 Z.z., vysielateľ je povinný odvysielat' opravu do ôsmich dní odo dňa doručenia žiadosti o uverejnenie opravy.

Podľa § 21 ods. 9 zákona č. 308/2000 Z.z., vysielateľ nie je povinný odvysielat' opravu, ak

a) by sa odvysielaním navrhnutého textu spáchal trestný čin, priestupok, iný správny delikt alebo by odvysielanie navrhnutého textu bolo v rozpore s dobrými mravmi,

b) by odvysielanie navrhnutého textu bolo v rozpore s právami a právom chránenými záujmami tretej osoby,

c) predtým, ako mu bola doručená žiadosť o odvysielanie opravy, odvysielal opravu z vlastného podnetu pri dodržaní podmienok podľa tohto zákona,

d) môže preukázať pravdivosť údajov, ktorého oprava sa požaduje.

Podľa § 21 ods. 10 zákona č. 308/2000 Z.z., ak vysielateľ neodvysielal opravu vôbec alebo nedodrží podmienky podľa odsekov 5 až 8, o povinnosti odvysielat' opravu rozhodne súd na návrh osoby, ktorá o opravu žiadala.

Podľa § 21 ods. 11 zákona č. 308/2000 Z.z., ak osoba, ktorá o opravu žiadala, nepodá návrh podľa odseku 10 do 15 dní po márnom uplynutí lehoty podľa odseku 7, právo na odvysielanie opravy zaniká.

14. Odvolací súd je rovnako ako súd prvej inštancie názoru, že žalobca 1/ v žiadosti o odvysielanie opravy zo dňa z 4.2.2011 síce podrobne opísal odvysielanú reportáž, avšak nešpecifikoval návrh znenia opravy v zmysle § 21 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. Pokiaľ aj následne uznesením č.k. 4C 34/2011-208 na pojednávaní konanom dňa 1.10.2015 Okresný súd Bratislava I pripustil zmenu návrhu, išlo o rozšírenie žaloby o druhý nárok, týkajúci sa ochrany osobnosti (§11 a nasl. Obč. zák.). Odvolací súd sa preto stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že v danom prípade neboli splnené hmotnoprávne podmienky na uplatnenie nároku na odvysielanie opravy v zmysle zákona č. 308/2000 Z.z.

15. Vo vzťahu k druhému nároku na ochranu osobnosti odvolací súd zdôrazňuje, že odvolanie žalobcov neobsahuje žiadne konkrétne skutkové a právne dôvody vo vzťahu k tomuto nároku. Je treba prisvedčiť žalovanému, že je obsahovo totožné s odvolaním, ktoré žalobcovia podali voči prvému rozsudku okresného súdu v tejto veci, pričom odvolatelia sa v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý je predmetom prieskumu odvolacieho súdu, zaoberajú náhradou škody formou ušlého zisku, ktorá im mala vzniknúť na nájomnom za posledné dva roky od podania návrhu. Náhrada škody je samostatným

nárok, ktorý nie je predmetom tohto konania, čo uznávajú aj samotní odvolatelia, keď uvádzajú, že tento nárok si uplatnia až po podaní „tohto odvolania“ v prejednávanej veci. Pokiaľ ide o druhý nárok na ochranu osobnosti, jeho zamietnutie súdom prvej inštancie považuje odvolací súd za vecne správny z dôvodu, že výroky odvysielané v predmetnej reportáži nemožno považovať za nepravdivé, ani za spôsobilé vyvolať ujmu v osobnostných právach žalobcov. Správny bol aj postup súdu prvej inštancie, keď nevykonal dôkazy navrhované žalobcami (bod 11.2 odôvodnenia napadnutého rozsudku), pretože názor súdu prvej inštancie, že žalobcami označené výroky nemožno považovať za nepravdivé, ani za spôsobilé vyvolať ujmu v ich osobnostných právach a navyše sa netýkali ani žalobcov, nebol možný objektívne spochybníť svedeckými výpoveďami.

16. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že obsah odvolania žalobcov nie je spôsobilý spochybníť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v odvolaní uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Z uvedeného vyplýva, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a plne procesne úspešnému žalovanému priznal voči žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).